

De schoonste van Vlaanderen heet Lilac

Niet alleen bij rood-, maar ook bij zwartbont was familie Ryckewaert zeer succesvol op Agriflanders. Ze showde het kampioensduo oudere koeien, maar het algemeen kampioenschap ging zonder twijfel naar de jonge Hilltop Tonka Lilac van Filip Maelfait.

TEKST FLORUS PELLIKAAN VIDEO OP WWW.VEETEELT.NL

Ruim drie maanden voor het Europees kampioenschap in eigen land keken fokkerijliefhebbers uit Vlaanderen dit keer met extra interesse naar de holsteinkeuring op Agriflanders. Fokkers hadden tenslotte de ambitie uitgesproken sinds lange tijd weer eens Vlaamse koeien op het EK te showen. Een aantal dieren liep zich in de kijker voor EK-selectie en daar werd langs de ring druk over gespeculeerd. Maar minstens zo belangrijk was dat opviel dat het niveau

De verse tweedekalfs Hilltop Tonka Lilac won het algemeen kampioenschap op Agriflanders

Twee stalgenoten van familie Ryckewaert winnen bij oud: links kampioene Jirza en rechts reservekampioene Ifaroma

van de zwartbonte koeien op Agriflanders in de breedte een mooie progressie liet zien. Dat begon al in de vaarzenrubrieken.

Uitlopend kampioensduo

Hoewel ze pas zes weken geleden voor de eerste keer kalfde, schaarde *Lied Cinderdoor* zich zonder al te veel moeite bij het finalezestel van de jonge koeien. De Cinderdoor-dochter van familie Matthys uit Kaprijke

showde een hoog- en breedgedragen uier en een sterke stap. Met haar uitzonderlijk fraaie showskelet won ook *Manchette de l'Herbagere* (v. Solomon) een rubriek en kwalificeerde zich voor de finale. De aangekochte pupil van familie Van Hoof-Boonen uit Mortsel had als pink een rubriek gewonnen op de Swiss Expo en in fraaiheid van type had *Manchette* niets ingeleverd. Het ontbrak haar alleen aan voldoende breedte

in de achteruier om echt mee te strijden om het eremetaal. Ook moest ze nipt haar meerdere erkennen in *Liann ten Ruyschaert* (v. Elude) van Geert Mazereel uit Reninge. Liann combineerde fraaie overgangen met veel hardheid in het skelet en een goed gevormde, maar wat rijkelijk gevulde uier. Jury Nico Bons beloonde de potentie van Liann met de eervolle vermelding bij de jonge koeien. Liann hield daarbij tweedekalfskoe *Jelly* (v. McCutchen) van Stephan Cuvelier uit Poperinge achter zich. De ruim ontwikkelde *Jelly* was foutloos gebouwd en voorzien van een vast aangehechte uier, maar miste wat bloei. Juist die bloei had het kampioensduo wel en eigenlijk stond van meet af aan voor jury en publiek vast dat deze twee koeien mochten kampen om de kampioensjerp. *Octane Alana* (v. High Octane) van opnieuw familie Van Hoof was stijlvol gebouwd en beschikte over een brede en hoge achteruier en een fraaie ribdiepte. *Hilltop Tonka Lilac* (v. Tonka) van Filip Maelfait uit Hulste was op haar beurt ruim ontwikkeld, voorzien van veel lengte, een ondiepe en brede uier en fijn beenwerk, waar ze vlot op stapte. Beide kampioensandidaten hadden ook een kleine aanmerking: *Alana* miste de laatste souplesse in stap en de nog erg verse *Lilac* mocht wat meer ribdiepte hebben. Zonder lang te twijfelen koos Bons uiteindelijk voor *Lilac*. 'Deze koe is speciaal door haar belijning, lengte, evenredigheid en de brede achteruier', klonk Europees jurylid Bons enthousiast.

Tabel 1 – Kampioenen Agriflanders zwartbont (algemeen kampioene vetgedrukt)

categorie	naam dier	vader	eigenaar, woonplaats
kampioene jong	Hilltop Tonka Lilac	Tonka	F. Maelfait, Hulste
reservekamp. jong	Octane Alana	High Octane	Van Hoof-Boonen Holsteins lv, Mortsel
kampioene oud	Jirza	Meridian	L. Ryckewaert, Harelbeke
reservekamp. oud	Ifaroma	Alta Caliber	L. Ryckewaert, Harelbeke

Dubbelslag Ryckewaert

De jonge koeien waren in Vlaanderen niet alleen in de meerderheid, maar ook kwalitatief staken ze de oudere rasgenoten in de breedte de loef af. Desondanks wist Bons

Duurzame Vitesse blijft gewoon doorgaan

'Een koe van het verleden als voorbeeld voor de toekomst', zo introduceerde CRV-voorzitter Peter Broeckx lovend *Vitesse* van het Zomerbloemhof uit Elverdinge. De Celsius-dochter van de familie Lahousse stond, net als twee jaar geleden, in de schijnwerpers in Gent. In 2017 als schoolvoorbeeld van een duurzame koe, dit jaar als koe met de hoogste levensproductie van België. De huidige 166.000 kg melk en ruim 12.500 kg vet en eiwit zijn nog zeker niet het einde. 'Ze geeft nog 30 kilo per dag en ze is nu meer dan 30 dagen drachtig', zo vertelt een

trotse eigenaar Dries Lahousse. 'Ze was tot dat ze honderdtonner was, nog nooit op een keuring geweest. Ze was niet groot genoeg voor het echte showwerk. Maar de laatste jaren heeft ze wel op diverse keuringen de CRV-rendementsprijs gewonnen voor de hoogste vet- en eiwitproductie.' Als het aan Dries ligt, blijft de zestienjarige *Vitesse* nog jaren op het bedrijf. 'Ze loopt gewoon tussen de rest van het koppel. En zie je die klauwen? Keihard. Daar is nog nooit een klosje onder geplakt. *Vitesse* blijft gewoon doorgaan.'

Familie Lahousse ontvangt uit handen van CRV-voorzitter Peter Broeckx de felicitaties

Puik geuierde dochters Fun P imponeren in Gent

Bij het showen van dochtergroepen op een keuring krijgen stieren met dochters die aanspreken in exterieur, vaak goede recensies. Zo ook op Agriflanders in Gent, waar het drietal roodbonte vaarzen van *Delta Fun P* (v. Aikman) imponeerde. De selectieruimte was met drie uit zes beschikbare dieren ongekend krap, maar aan het uniforme drietal was dat niet af te zien. De dochters van de hoornloze Fun P waren niet te groot, maar wel fraai gewelfd en voorzien van veel ballans. De brede en hoog aangehechte uiers waren zonder twijfel het sterkste punt van de roodbonten, die ook nog eens prima door de ring stapten.

Uit heel ander hout gesneden waren de dochters van *Bouw Rocky* (v. Shamrock). De stier heeft zijn sterke punt in de fokwaarde levensduur en showde in Gent een drietal geblokte vaarzen die, met een nog wat gesloten rib en een bovengemiddelde conditie, lieten zien laatrijp te zijn. De uiers van het

Brede achteruiers bij dochters Fun P

uniforme drietal waren functioneel gevormd en de stap was lang. *Vero Startrek* (v. Snowfever) had meer moeite om een uniform beeld neer te zetten van zijn verervingspatroon. De groep opende sterk met een vaars met een mals type en een lange uierbodem. Dit niveau kon met name de tweede vaars in de groep niet doortrek-

Laatrijpe vaarzen van Bouw Rocky

ken, al was de derde vaars fraai geuierd. Na afloop van de dochtergroependemonstratie toonde CRV ook nog een aantal koeien uit het fokprogramma. Diverse dieren waren op jonge leeftijd als stiermoeder ingezet en lieten in de showring zien dat ze waren doorgegroeid tot uitgebalanceerde koeien met beste uiers.

uit twee rubrieken oudere dieren een groep prima finalisten te selecteren. Lieven en Frederik Ryckewaert uit Harelbeke hadden maar liefst drie dieren in de kampioenskeuring staan en hadden verhoudingsgewijs dus de grootste kans op het eremetaal. *Halloford van de Kouterhoeve* (v. Bookem) van Marc Rossaert uit Belsele wilde met haar fraaie type nog wel een stokje steken voor de dominantie van Ryckewaert, maar ze straalde daarvoor net niet genoeg bloei uit. *Diamant Lalaloepsie* (v. Snowfever) van opnieuw Van Hoof kwam met haar hardheid en lengte dicht bij het eremetaal, maar in hoogte van achteruier moest ook zij het kampioensduo van Ryckewaert voor laten gaan. Met veel capaciteit, een harde bovenbouw en kwaliteitsrijk beenwerk noemde Bons binnen dit tweetal *Ifaroma* (v. Alta Caliber) een 'koe naar mijn hart'. De vierdekalfskoe was in uiervorm en bodemvrijheid alleen net niet opgewassen tegen haar één keer minder vaak gekalfde stalgenote *Jirza* (v. Meridian). *Jirza* combineerde een fraaie breedte en balans in het frame met een ondiepe en vast aangehechte uier en won zo het goud bij de oudere koeien, ten koste van *Ifaroma*. Wat nog restte, was de verkiezing van het algemeen kampioenschap. De beide juryleden Bons en Haahr hoefden niet lang te overleggen; als ze één koe uit de zwart- en roodbontkeuring moesten kiezen om mee te nemen naar het EK, dan was het Lilac. Het leverde haar de hoofdprijs van Agriflanders op. |